

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 210. Quid circa mutilatam orationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

apud *Pelliz.* n. 42., eum satisfacere, qui cum externa tantum devotione assistit toti Horæ à Musicis decantatæ, sed tenendum est oppositum, uti etiam inquit *Tamb.* n. 17., quia talis audiens non orat vocaliter, nec orationem illam Musicorum facit suam, cum non alternet cum illis.

§. VII. Per organum vel socios suppletur, si non satis percipis ea, quæ leguntur, dum thurificas, quæris psalmos &c., unde non est opus te postea supplere, *Suar. Vasq. Escob. Regin. Caram. Laym.* l. 4. T. I. c. 5. n. 7. *Diana* p. 2. T. 12. R. 13. *Bonart.* l. 2. c. 37. *Gob.* à n. 706. *Illf.* T. 5. n. 39., item licet psalmus integer dicatur, dum tu tussis vel excreas, vel sanguis è naribus fluit, *Sanch. Gob.* supra. Etiam illum excusat *Diana*, qui choro canente prælegit lectionem, ne errer, quod admittunt *Sanch. & Escob.*, si alioquin fuisset erraturus. Addunt *Nav. & Bonart.* posse aliquem sine obligatione aliquid repetendi inter canendum obiter salutare venientem, aut uno alterove verbo necessario alloqui alterum.

§. VIII. Nimia celeritas causans ut socius non possit verba satis percipere & attendere, est ordinariè veniale tantum, neque obligat ad repetitionem, *Fill. Bass.* Si tamen secundus incipiat, priusquam alter versum absolverit, idque fiat in magna quantitate, non satisfacit, quia quæ simul proferuntur, non constituunt orationem ab Ecclesia præscriptam, quæ essentialiter debet esse successiva & habere unam partem post alteram, *Tol. Regin. Bonac. Castrop.* p. 3. n. 9.

Q. 210. Quid addendum sit circa mutilatam recitationem. R. Seqq.

§. I. Tunc dicitur quis mutilare, quando vel immutat vel absorbet aliquas syllabas aut literas, nec ita articulatè exprimit, ut ab audiente intelligi possit

possit sensus eorum, quæ legit, si autem mutilet ex inadvertentia vel balbutie vel inveterata consuetudine, quæ valde difficulter corrigi possit, excusatur quis à peccato, *Less. l. 2. c. 37. n. 56. Tamb. in Dec. l. 2. c. 5. §. 3. n. 6.*; Et quando mutilatio fit tantum in ultimis syllabis, rarò peccabitur, quia rarò mutabitur sensus, *Suar. Az. Less. Castrop. Gavant. Gob. in Exp. Tr. 5. n. 613.*

1303 §. II. Si quis hinc inde verba & versus mutilando, perveniat ad partem notabilem, tenetur supplere, non recitando omissa vel mutilata, nam hoc fieri non potest, neque esset aliud, quàm rudem & sensu carentem confusionem inducere, sed orando aliquid æquivalens omiffis, v. g. unum, duos aut plures psalmos, *Nav. Bonart. l. 2. c. 24. n. 10.*

1304 Q. 211. Quid addendum sit circa interruptionem. R. Seqq.

§. I. Putat *Nav.* venialiter peccari, si Hora aliqua inchoetur & non absolvatur, licet quis habeat voluntatem postea repetendi; sed oppositum est probabilius, quia una pars Horæ potest habere sensum absolutum, quo finito non est, cur cessari non possit; si autem quis cesset cum animo repetendi, non ideo postea tenetur repetere, dummodo oret reliqua intra tempus debitum, quia re ipsâ posuit partem operis præceptam, ergo si addat reliquam satisfecit: sed de intentione iterum dicetur à n. 1322.

1305 §. II. Matutinum potest etiam sine causa dividi totâ nocte à Laudibus, sive Matutinum & Laudes sint duæ sive una Hora, *Less. Abell. Bonart. l. 2. c. 17. Stoꝝ l. 1. p. 3. n. 410.*; idque etiam laudabile esse dicunt *Nav. Suar. Sanch. Fill. Tamb. Pelliz.* aliique multi. Si autem dividatur, debet in fine addi, *Pater noster*; non est autem opus addere orationem diei, id enim specialiter tantum in Nativitate Domini præci-